

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 20. december 2019
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh: Cecilie Birch
Sagsnr.: 2019-0030-3238
Dok.: 1326915

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 437 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 3. december 2019. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Nick Hækkerup

/

Lisbeth Gro Nielsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 437 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren tage initiativ til lovgivningsmæssigt at fastslå, hvilke myndigheder der har ansvaret for at orientere pårørende, når en borger dør, og vil ministeren angive fordele og ulemper ved et sådant lovgivningsmæssigt krav? Der henvises til artiklen "Pårørende får ikke besked om dødsfald - ingen har overblik" TV2 Østjylland den 2. december 2019.”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigspolitiet, der har oplyst følgende:

”Som det fremgår af Justitsministeriets besvarelse af 14. november 2019 af spørgsmål nr. 99 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg, følger det af sundhedslovens § 179, at den læge, der tilkaldes i anledning af dødsfald, skal afgive indberetning til politiet i en række nærmere opregnede tilfælde, herunder når dødsfaldet skyldes et strafbart forhold, selvmord eller ulykkestilfælde, eller når en person findes død.

Det er udgangspunktet, at der i de tilfælde, der er nævnt i § 179, skal foretages et retslægeligt ligsyn af politiet og embedslægen i forening. Dette kan dog undlades i en række nærmere angivne situationer, herunder hvis det er åbenbart, at dødsfaldet er uden politimæssig interesse, eller at der er tale om en naturlig død, jf. sundhedslovens § 180, stk. 2.

Ifølge sundhedslovens § 184, stk. 1, skal der foretages retslægelig obduktion, når dødsfaldet skyldes et strafbart forhold, eller muligheden heraf ikke med tilstrækkelig sikkerhed kan udelukkes, eller obduktion skønnes nødvendig for at hindre, at der senere kan opstå mistanke herom, når dødsårsagen i øvrigt ikke er fastslået med tilstrækkelig sikkerhed ved det retslægelige ligsyn, eller når dødsårsagen ikke er fastslået med tilstrækkelig sikkerhed ved det retslægelige ligsyn og yderligere retsmedicinske undersøgelser af politimæssige grunde skønnes påkrævet.

Bestemmelse om retslægelig obduktion træffes af politiet, og det følger af sundhedslovens § 185, stk. 2, at afdødes nærmeste, førend obduktion foretages, og hvis omstændighederne tillader det, skal underrettes om dødsfaldet og om, at der vil blive foretaget obduktion. Den pågældende skal samtidig gøres bekendt med adgangen til domstolsprøvelse med henblik på, at beslutningen kan indbringes for retten, hvis afdødes nærmeste modsætter sig en obduktion.

Ud over den ovenfor nævnte forpligtelse til at underrette pårørende i forbindelse med dødsfald i henhold til sundhedsloven

har politiet i forskellige tilfælde påtaget sig at hjælpe med at finde pårørende ved dødsfald, herunder bl.a. når dødsfald konstateres i forbindelse med politiets virksomhed. Dette gælder bl.a. i forhold til arbejdsulykker og trafikulykker mv.

Der er ikke umiddelbart efter Rigspolitiets opfattelse behov for at ændre den gældende praksis.”

Med henvisning til den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 436 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg har jeg noteret mig, at politiet, som led i vurderingen af, om der er behov for udfærdigelse af nationale retningslinjer, har iværksat en høring af landets politikredse vedrørende spørgsmålet om politiets underretning af pårørende i forbindelse med dødsfald.

Jeg finder det rimeligt og relevant at afvente politiets arbejde, før eventuelle nye tiltag iværksættes.